

[Per Federspiel.]

faktiske forhold. Jeg beder hr. Hjortnæs undskylde.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs: Nu bad jeg jo ikke hr. Per Federspiel om at tilrettevise sig selv, men når han så alligevel gør det, vil jeg takke ham for det.

Den korte bemærkning, jeg bad om at få nu, var egentlig møttet på hr. Anker Jørgensen. Hr. Anker Jørgensen lagde jo egentlig op til en helt ny runde, men det var nok ikke sådan ment, det var nok meningen, at det ligesom skulle forstås som en program-erklæring.

Men hr. Anker Jørgensen rejste ét problem, som nødvendigvis må kommenteres, nemlig spørgsmålet om eksklusivbestemmelserne. For det første mener jeg ikke, at hr. Anker Jørgensen, skal vi sige formulerede eksklusivbestemmelsernes indhold ganske korrekt. Eksklusivbestemmelsernes betydning ligger jo i, at en fagorganisation har indgået en aftale med en arbejdsgiver om, at den pågældende arbejdsgiver kun ansætter personer, som er organiseret i den pågældende fagorganisation.

Jeg har aldrig benægtet, at disse bestemmelser og disse aftaler kunne fastholdes ved medlemskab af EF, men jeg har sagt, at de er gennemhullet ved medlemskab af EF, og at de ikke reelt kan bringes i anvendelse inden for de områder, som fagorganisationen regner med.

I praksis betyder det, at hvis den pågældende arbejdsgiver ikke mener, at den ledige arbejdskraft, som den pågældende fagorganisation kan tilbyde ham, er tilstrækkelig kvalificeret, kan han gå ned i et fællesmarkedsland via arbejdsformidlingskontorer eller private formidlingskontorer og søge sig en arbejdskraft. Hvis han kan finde den og den pågældende vil lade sig organisere i vedkommende fagorganisation her i landet, så kan fagorganisationen ikke nægte at optage ham; det er helt i overensstemmelse med EF-reglerne. Det betyder altså, at en privat arbejdsgiver, som har en aftale med en fagorganisation på det pågældende område, kan sige: jeg er ikke tilfreds med den arbejdskraft, I kan tilbyde mig, og jeg søger

den et andet sted; ingen kan forhindre ham i det.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen: Hr. Anker Jørgensen var jo så glad for — og det er da godt, at hr. Anker Jørgensen var glad for det — at nationaliseringer er mulige inden for fællesmarkedet. Det er der ikke nogen der har benægtet, det må jeg i øvrigt også lige sige til hr. Robert Pedersen, som var inde på det samme i går.

Men jeg vil dog advare disse socialdemokratiske medlemmer mod at fæste alt for megen lid til nationaliseringer og sætte et alt for kraftigt lighedstegn imellem nationalisering og socialisering. De tyske socialdemokrater troede i sin tid det samme, og så skrev gamle Friedrich Engels til dem, at selv om bordellerne i Preussen var stats-ejede, betød det ikke, at Preussen var socialistisk og Bismarck var kommunist.

Det afgørende er netop den styring, som hr. Anker Jørgensen ikke kunne finde instrumenterne til, og det er da meget tænkeligt, det vil jeg da gerne tro, at hr. Anker Jørgensen heller ikke kan finde instrumenterne, når han går ind i fællesmarkedet; han kan altså ikke finde ud af dem i dag og formodentlig heller ikke i morgen, når vi går ind i fællesmarkedet, hvis vi gør det. Jeg håber, vi bliver udenfor og måske i fællesskab finder frem til de instrumenter; i fællesmarkedet vil det være umuligt.

Ninn-Hansen: Statsministeren besvarede før et spørgsmål, som hr. Auken stillede, og efter min mening er det et særdeles centralt spørgsmål. Det er vel det helt afgørende, nemlig dette: hvad vil tilhængerne af fællesmarkedet, hvis vi kommer i EF? Derfor synes jeg, at hr. Auken fortjener at få svar på sit spørgsmål også fra andre end egne partifæller.

Men først et par bemærkninger, ligesom hr. Anker Jørgensen gjorde det, om denne debat. Så vidt jeg ved, er de tre debatter, der har været om fællesmarkedet i denne samling, den længste debat, der har været om samme sag i folketinget og med de fleste deltagere. Det siger selvfølgelig ikke i sig selv noget om kvaliteten af debatten, det, at der har været mange med, og at det har